

வெளிப்படுத்தலும் தேவ ஏவுதலும்

ஓய்வுநாள் பிற்பகல்

இவ்வார ஆராய்ச்சிக்கு: எபி 1:1,2; 2தீமோ 3:15–17; 2பேதுரு 1:18–21; வெளி 17:14;1:19; எசேக் 4:1–8.

மனன வசனம்: சீக்கிரத்தில் சம்பவிக்கவேண்டியவைகளைத் தம்முடைய ஊழியக்காரருக்குக் காண்பிக்கும்பொருட்டு, தேவன் இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு ஒப்புவித்ததும், இவர் தம்முடைய தூதனை அனுப்பி, தம்முடைய ஊழியக்காரனாகிய யோவானுக்கு வெளிப்படுத்தினதுமான விசேஷம். இவன் தேவனுடைய வசனத்தைக்குறித்தும், இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றிய சாட்சியைக்குறித்தும், தான் கண்ட யாவற்றையும் சாட்சியாக அறிவித்திருக்கிறான். வெளிப்படுத்தல் 1:1,2.

இயேசுவுக்கு மிகநெருக்கமான பன்னிரெண்டு அப்போஸ்தலர்களில் யோவான் அப்போஸ்தலனும் ஒருவர். லூக் 8:51; மத் 17:1; 26:36,37. கிறிஸ்து பரலோகம் சென்ற பிறகும், அவர் எருசலேமில் தொடர்ந்து ஊழியம்செய்தார். ஆனாலும், கி.பி. 70 இல் அந்நகரம் அழிக்கப்படுவதற்குமுன்பு, ஆசியா மைனரில் இருந்த சபைகளைக் கண்காணிப்பதற்காக அவர் எபேசுவுக்குச் சென்றார். ரோமப் பேரரசர் டொமிஷியன் கிறிஸ்தவர்களை உபத்திரவப்படுத்தின சமயத்தில், ஏஜியன் கடலிலிருந்த பத்மு தீவுக்கு அந்த அப்போஸ்தலன் நாடுகடத்தப்பட்டார்.

பத்மு தீவில், யோவான் விசேஷித்த தீர்க்கதரிசனச் செய்திகளைப் பெற்றார்; அவை ஆசியா மைனரின் ஏழு சபைகளுக்கு மட்டுமல்ல, அனைத்து யுகங்களிலும் உள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கும் சொல்லப்பட்டன. வெளி 1:1-3, 9-11. அந்தத் தீர்க்கதரிசனச் செய்தி ஒருவரிடமிருந்து மற்றவருக்கு அறிவிக்கப்படுகிறது; அது பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது: பிதாவாகிய தேவன் இயேசுகிறிஸ்துவிடம் சொல்கிறார், அவர் தூதனிடம் சொல்கிறார், அந்தத் தூதன் அப்போஸ்தலனாகியயோவானிடம்சொல்கிறார், யோவான்வாசகர்களுக்கும்கேட்பவர்களுக்கும் சொல்கிறார். இது, தேவ ஏவுதல்-வெளிப்படுத்துதல் செயல்முறையை அற்புதமாக எடுத்துக்காட்டுகிற ஓர் உதாரணமாகும். இவ்வாறுதான் மனிதர்களுக்கு தமது செய்திகளைத் தெரிவிக்க, தீர்க்கதரிசிகளை தேவன் பயன்படுத்துகிறார்.

இந்தவாரப்பாடம்பன்முகத்தன்மைகொண்டவெளிப்படுத்துதல்-ஏவுதல் செயல்முறையைக் குறிப்பாக ஆராய்கிறது; விசேஷமாக, வாய்மொழியாகவும், எழுத்துப்பூர்வமாகவும், நாடக வடிவிலும் மனிதர்களுக்கு தேவன் தமது செய்தியை தெரிவித்ததுபற்றிப் பார்ப்போம்.

2026, அக்டோபர் 31 வகுப்புக்காகப் படிக்கவேண்டிய பாடம்

பொது வெளிப்பாடும் விசேஷித்த வெளிப்பாடும்

நம்மோடு பேசுவதற்கு தேவன் ஏன் அதிகம் ஆர்வம் காட்டுகிறார்? இயேசுவின் மூலமாகவும் தீர்க்கதரிசிகள்மூலமாகவும் நமக்கு என்ன சொல்கிறார்? எபி 1:1,2.

அண்டசராசரங்களைப் படைத்தவர் நம்மிடம் பேசுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? ஏன் நம்மோடு தொடர்புகொள்கிறார்? நாம் பாவ உலகத்தில் விழுந்து போன மனிதர்களாக இருப்பதும், மரணத்திற்கும், வேதனைக்கும், சோதனைகளுக்கும் ஆளாகி இருப்பதும்தான் காரணம். எனவே, நாம் ஏன் இந்த நிலையில் இருக்கிறோம்? சூழ்நிலைகள் ஏன் இவ்வளவு மோசமாக இருக்கின்றன? இதையெல்லாம் தாண்டி, அவர் நம்மீது வைத்துள்ள அன்பில் நமக்குள்ள நம்பிக்கை என்ன? இவற்றை நாம் அறிந்துகொள்ள தேவன் நம்மோடு பேசுகிறார்.

தேவனுடைய பொது வெளிப்பாட்டை இயற்கை உலகில் காணலாம், அது தேவனுடைய எல்லையற்ற வல்லமையையும், அக்கறைமிக்க அன்பையும் மிக அழகாக எடுத்துரைக்கிறது. சங்கீதம் 19:1. ரோமர் 1:20.

நம் அறிவுக்கெட்டாத தேவனுடைய குணமாக்கும் செயல்முறையைச் சிந்தித்தாலும் பிரமிப்பூட்டுகிறது. குணப்படுத்தும் செயல்முறைகளில் வெளிப்படும் தேவனுடைய மறுசீரமைப்பு ஆற்றல் ஆச்சரியத்திற்குரியது! 'தேவனுடைய குணப்படுத்தும் வல்லமை இயற்கை முழுவதும் பரவியிருக்கிறது. ஒரு மரம் வெட்டப்பட்டால், அல்லது ஒரு மனிதன் காயமடைந்தால் அல்லது அவனது எலும்பு முறிந்தால், இயற்கை உடனடியாக அந்தக் காயத்தை சரிசெய்யத் தொடங்குகிறது. அந்தத் தேவை ஏற்படுவதற்கு முன்பே, குணப்படுத்தும் ஆற்றல்கள் தயாராக இருக்கின்றன; ஒரு பகுதி காயமடைந்த உடனே, அதை மீண்டும் பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவரும் பணியில் அனைத்து ஆற்றல்களும் முழுமையாக ஈடுபடுகின்றன' - எலன் ஜி. ஒய்ட், கல்வி. 113.

இயற்கை உலகம் அழகுமிக்கதாக, நமக்கு அறிவூட்டுவதாக இருந்தாலும், அது தேவனுடைய வல்லமையையும் அன்பையும் மட்டுமல்லாமல், தீமை என்று ஒன்று இருப்பதையும் வெளிப்படுத்துகிறது. ஆதி 3:14-19; மத் 13:24-30. இரு முகத்தன்மை கொண்ட இந்தச் செய்தியை, தேவனுடைய விசேஷித்த வெளிப்பாட்டின் வெளிச்சத்தில்மட்டுமே சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்; அதாவது, தேவ வார்த்தையாக வந்த இயேசு கிறிஸ்துவிலும், அவரைப்பற்றிச் சாட்சி பகிருகிற தேவனுடைய எழுதப்பட்ட வார்த்தையாகிய வேதாகமத்திலும்மட்டுமே இதை அறியமுடியும். யோவான் 5:39. எல்லாக் காலங்களிலுமுள்ள எல்லா மனிதர்களும் தேவன் சொல்லியுள்ள செய்திகள், ஆவியின் ஏவுதலால் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள புத்தகமே வேதாகமம். அச்செய்திகள் உலகத்தின் சிருஷ்டிப்பு, அதன் வேதனையான விழுகை, தேவனுடைய ஆச்சரியமான இரட்சிப்பின் திட்டம், பூமி இறுதியாகப் புதுப்பிக்கப்படுவது ஆகியவைபற்றி கூறுகின்றன. சில வேதாகமச் சம்பவங்கள் சுருக்கமாக ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தை வலியுறுத்துவதாக இருந்தாலும், அவை எப்போதும் நம்பகமானவை, ஏனென்றால் அது தேவன் நம்முடன் பேசுகிற செய்தியாகும். 2தீமோ 3:16; 2பேதுரு 1:19-21.

சிருஷ்டிகரின் வல்லமையையும் அன்பையும் இயற்கை சுட்டிக்காட்டினாலும், எழுதப்பட்ட வார்த்தையாகிய வேதாகமம் ஏன் நமக்கு அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது? இயற்கைமட்டுமே சொல்ல முடியாத எந்தெந்த விஷயங்களை தேவனுடைய வார்த்தை நமக்குக் கூறுகிறது?

தேவ ஏவுதலின் செயல்முறை

வேதாகமம் மட்டுமல்ல, பல புத்தகங்களும் எழுத்துகளும் பல யுகங்களைக் கடந்து நம்மிடம் வந்து சேர்ந்துள்ளன. ஆனாலும், நாம் வேதாகமத்தை மட்டுமே தேவனுடைய வார்த்தையாகக் கருதுகிறோம். மற்ற எழுத்துகளிலிருந்து இதை வேறுபடுத்துவது என்ன?

2தீமோ 3:15-17; யாக் 1:17 ஆகிய வசனங்களில் உள்ள முக்கியச் செய்தி என்ன?

வேதாகமம் முழுவதும் தேவனால் உண்டானவை. 2தீமோ 3:16; 2பேதுரு 1:20,21. வேதாகம விரிவுரையாளர் ஒருவர் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்: ''ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட வேதப்பகுதியும் 'உபதேசத்துக்கும், கடிந்துகொள்ளுதலுக்கும், சீர்திருத்தலுக்கும், நீதியைப்படிப்பிக்குதலுக்கும் பிரயோஜனமுள்ளதாயிருக்கிறது' என்று கூறுவதைக் காட்டிலும், வேதவாக்கியங்கள் முழுவதையும் மனதில் வைத்து, வேதாகமம் முழுவதும் இந்த வழிகளில் பயனுள்ளதாக இருக்கிறது என்றே பவுல் சொல்வதாகத் தெரிகிறது''.

ஆனால், வேதாகமம் உருவாவதற்குக் காரணமாயிருந்த தேவ ஏவுதலின் செயல்முறையை நாம் எவ்வாறு புரிந்துகொள்ள வேண்டும்? தீர்க்கதரிசன ஏவுதல் என்பது, தேவனுடைய செய்திகளை நம்பகமான முறையில் தெரிவிப்பதற்காக, உண்மையான தீர்க்கதரிசிகளுக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் வழங்கும் வழி நடத்துதல். செய்திகளைப் பெறுகிற செயல்முறையில் மட்டுமல்லாமல், அதைக் கேட்கிறவர்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கிற செயல்முறையிலும் அந்த வழி நடத்துதல் வழங்கப்படுகிறது.

தரிசனங்கள்-சொப்பனங்கள்மூலமாக தேவன் செய்திகளைத் தெரிவித்தார். எண் 12:6; ஏசா 6:1,8. நேரில் கண்ட சாட்சிகளையும், ஆவியானவரால் ஏவப்பட்ட வரலாற்று ஆராய்ச்சிகளையும், மனதில் உணர்த்தப்பட்ட தெய்வீக வெளிப்பாடுகளையும் தேவன் பயன்படுத்தினார். 1யோவான் 1:1-3; லூக் 1:1-3; 2பேதுரு 1:21. பரிசுத்த ஆவியானவர் எந்தவழியில் வெளிப்படுத்தியிருந்தாலும், தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் வேதாகம எழுத்தாளர்களுக்கும் மற்றவர்களிடம் பகிர்ந்து கொள்ளும்படி அகநிலை சார்ந்த செய்திகள் அல்ல, புறநிலை சார்ந்த உண்மைச் செய்திகளே வழங்கப்பட்டன. அதாவது, அந்தச் செய்திகளை தேவனுடைய தூதுவர்கள் தங்களுடைய சொந்த வார்த்தைகளில் விவரித்தபோதிலும், அவற்றை அவர்கள் மாற்றவோ எந்த வகையிலும் திரிக்கவோ கூடாது என்பதில் தேவன் உறுதியாக இருந்தார்.

தீர்க்கதரிசனச் செய்திகளை வாசகர்கள் அல்லது கேட்பவர்களுக்கு வாய்மொழியாகவோ, எழுத்து வடிவத்திலோ, நாடக வடிவிலோகூடத் தெரிவிக்கலாம். 2பேதுரு 1:19-21; யோவான் 20:30,31; எசேக் 4:1-8

வேதாகமம் எவ்வாறு ஏவுதலால் எழுதப்பட்டது? இந்த ஏவுதல் செயல் முறை எவ்வாறு செயல்படுகிறது? இதுபற்றி பல கேள்விகள் இன்னும் நீடித்தாலும், அது எழுதப்பட்ட விதம்குறித்து நம்மால் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருந்தாலும், தேவனுடைய ஏவுதலால் எழுதப்பட்ட வார்த்தையாக வேதாகமத்தை நம்புவது ஏன் முக்கியமானது?

வாய்மொழிச் செய்திகள்

தேவனுடைய தீர்க்கதரிசிகள் வாய்மொழியாகச் சொன்ன செய்திகளும்கூட, எழுதப்பட்ட செய்திகளைப்போல தேவஆவியால் ஏவப்பட்டவையாக, நம்பகமானவையாக இருந்ததற்கு என்ன நிச்சயம் இருக்கிறது? 2பேதுரு 1:18–21.

விழுகைக்கு முன்னரும் பின்னரும் ஆதாம்-ஏவாளுடன் தேவன் பேசினார். ஆதி 2:16,17; ஆதி 3:9-19 இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும், அவர் பேசினவைகளை அவர்கள் முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டனர். சீனாய் மலையிலும், இயேசுவின் ஞானஸ்நானத்தின் போதும், அவர் மறுரூபமடைந்த சமயத்திலும் அவர் தெள்ளத்தெளிவாகப் பேசினார். யாத் 20:1-20; மத் 3:17; 17:5. மற்றவர்கள் நம்மிடம் பேசும்போது அர்த்தம் புரியாமல் இருக்க வாய்ப்புள்ளது. ஆனால், தேவன் ஒருவரிடம் பேசும்போது, அங்கே தவறான தகவல்தொடர்போ ஏமாற்று வேலையோ இருக்காது.

'தேவன் மோசேயை நோக்கி: நான் யேகோவா' என்று சொன்னார். யாத் 6:2. தேவன் தங்களிடம் பேசின சத்தத்தை தாங்கள் கேட்டதாக வேதாகம எழுத்தாளர்கள் பலரும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர். ஏசாயா, எரேமியா, மற்றும் எசேக்கியேல் போன்றோர் அதற்கு உதாரணம். ஏசா 8:1,11; எரே 1:4,9,11; எசே 3:16; 6:1. இதையும், இதுபோன்ற பிற கூற்றுகளையும் நம்ப மறுத்தால், அது தீர்க்கதரிசிகளின் நேர்மையையும் வேதாகம நம்பகத்தன்மையையும் கேள்விக்குள்ளாக்குவதில்தான் முடியும்.

தேவன் தம் தீர்க்கதரிசிகளிடம் அவர்கள் தெளிவாகப் புரியக்கூடிய வார்த்தைகளில் பேசியதுபோல, தீர்க்கதரிசிகளும் தாங்கள் செய்தி சொன்ன மக்களிடம் பேசினார்கள். உதாரணமாக, நோவா தேவனுடைய உண்மையான தீர்க்கதரிசி, உண்மையோடு 'நீதியைப் பிரசங்கித்தவர்'. 2பேதுரு 2:5. அவர் வேதாகமத்தின் எந்தப் பகுதியையும் எழுதவில்லை, ஆனால் தன் காலத்து மக்களுக்கு, தேவ செய்தியை வாய்மொழியாகச் சொன்னார்; வேதாகமத்தில் எழுதியுள்ள தீர்க்கதரிசிகளின் செய்திகளைப்போல அவரது செய்தியும் ஆவியினால் ஏவப்பட்டவையே.

நாத்தான், எலியா, எலிசா யோவான் ஸ்நானன் உட்பட பல தீர்க்கதரிசிகள் வேதாகமத்தின் எந்தவொரு பகுதியையும் எழுதவில்லை; மாறாக, வாய்மொழியாகப் பேசியவாறு செய்தியைச் சொன்னார்கள்.

இயேசு கிறிஸ்து தமது பூலோக ஊழியத்தின்போது 'விரலினால் தரையிலே எழுதினார்' என்று சுவிசேஷப் புத்தகங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. யோவான் 8:6. அவ்வளவுதான். இயேசு வேறு எதையும் எழுதியதாக நமக்கு எந்தப் பதிவும் இல்லை. ஆனால் அவர் 'அதிகாரமுடையவராய்' வாய்மொழியாகப் போதித்துப் பிரசங்கித்தார் மத் 7:29. அவரது போதனையைக் கேட்ட சிலர், 'அந்த மனுஷன் பேசுகிறதுபோல ஒருவனும் ஒருக்காலும் பேசினதில்லை' என்றும் ஒப்புக்கொண்டனர். யோவான் 7:40,46. இயேசு முக்கியமாக தேவனுடைய செய்திகளை வாய்மொழியாகவே தெரிவித்தார். அவர் வேதாகமத்தில் எந்தப் புத்தகத்தையும் எழுதவில்லை என்பதற்காக, அவரது செய்திகள் எவ்வகையிலும் அதிகாரம் குறைந்ததாக, கீழ்ப்படியத்தேவையற்றதாக மாறிவிடவில்லை.

வேதாகமத்தில் தங்கள் எழுத்துகள் இடம்பெறாத தீர்க்கதரிசிகளும் தேவனுக்கு இருந்தனர் என்பது எவ்வளவு ஆச்சரியமானது! இவ்வாறு வேதாகமத்தில் இடம்பெறாத தீர்க்கதரிசிகளின் வார்த்தைகளும் ஏன் அதிகாரம் உடையவை?

எழுதப்பட்ட செய்திகள்

புகழ்பெற்ற சில பேச்சுகள் மக்களுடைய வாழ்க்கையில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதோடு, வரலாற்றின் போக்கையே மாற்றியுள்ளன. அந்தப் பேச்சுகள் பதிவு செய்யப்படாமல் இருந்திருந்தால், காலப்போக்கில் மறைந்திருக்கும்; அல்லது திரிக்கப்பட்டிருக்கும். எனவே, வாய்மொழியாகப் பேசப்பட்ட வார்த்தகளை நிரந்தரமாக நிலைக்கச் செய்ய அதை எழுதிவைப்பது உதவுகிறது; மேலும், காலம் காலமாக அந்தச் செய்தி கடந்துசெல்லவும் உதவுகிறது.

இஸ்ரவேலர்கள் எகிப்தை விட்டு வெளியேறி, அமலேக்கியர்களைத் தோற்கடித்த சில காலத்திலேயே, 'இதை நினைவுகூரும்பொருட்டு, நீ ஒரு புஸ்தகத்தில் எழுது' என்று மோசேயிடம் தேவன் கட்டளையிட்டார். யாத் 17:14. வேதாகமத்தின் முதல் ஐந்து புத்தகங்கள், சங்கீதம் 90 மற்றும் யோபு ஆகியவற்றை எழுதிய மோசே உள்ளிட்ட தீர்க்கதரிசிகளை பரிசுத்த ஆவியானவர் வழிநடத்தி, வேதாகமத்தின் புத்தகங்களை எழுதவைத்தார், அவைதாம் தற்போது வேதாகமத்தின் 66 புத்தகங்களாக உள்ளன.

தாம் சொன்ன செய்திகளை எழுதி வைக்கும்படி தேவன் தம்முடைய தீர்க்கதரிசிகளிடம் கேட்டதற்கான சில காரணங்கள் யாவை? யாத் 17:14; யோவான் 20:30, 31; 1கொரி 10:11; வெளி 1:19.

வேதாகமப் புத்தகங்களில் அந்தந்த எழுத்தாளர்களின் இலக்கிய நடையும் மொழித்திறனும் வெளிப்படும். அடுத்த வாரப் பாடத்தில் நாம் படிக்கவிருப்பது போல, ஒவ்வொரு ஆசிரியரின் தனித்துவ நுணுக்கங்களும் மாறுபட்ட நடைகளும் அவர்களின் செய்திகளின் மதிப்பைக் குறைப்பதில்லை; ஏனெனில் தேவ ஏவுதலில் எந்தப் 'பாகுபாடும்' இல்லை. வேதாகமத்தின் சில பகுதிகள் மற்றப் பகுதிகளைவிட இன்று நம் வாழ்க்கைக்கும் விசுவாசத்திற்கும் மிகவும் பொருத்தமானதாக, பொருந்தக்கூடியதாக உள்ளன. அதற்காக, வேதாகமத்தின் ஒரு பகுதி மற்றொரு பகுதியைவிட அதிக ஏவுதலால் எழுதப்பட்டது என்பது உண்மையல்ல.

சில நேரங்களில் வேதாகம எழுத்தாளர்கள், தேவ ஏவுதலால் வாய்மொழியாகச் சொன்ன செய்திகளை, பின்னர் தாங்களாகவோ தங்களுக்கு நம்பிக்கையான ஒருவர்மூலமாகவோ பதிவுசெய்தனர். உபாகமம் புத்தகத்தில், மோசே தான் மரிப்பதற்கு முன்பு இஸ்ரவேலர்களிடம் பேசின கடைசி வார்த்தைகளைப் பதிவு செய்துள்ளார். இயேசு தமது பூலோக ஊழியத்தின்போது போதித்த, பிரசங்கித்த பல செய்திகளை நான்கு நற்செய்தி நூல்களும் பதிவுசெய்துள்ளன.

ஆனால், தேவ ஏவுதலால் எழுதப்படாத சில ஆதாரங்களிலிருந்தும், ஏன் சாத்தானின் வார்த்தைகளைக்கூட சில இடங்களில் தீர்க்கதரிசிகள் பதிவுசெய்திருக்கிறார்கள். அப் 17:28; 1கொரி 15:33; தீத்து 1:12. ஆதி 3:1-5; மத் 4:1-11.

பிற மனிதர்களின் உணர்வுகளையும் ஆசைகளையும் தீர்க்கதரிசிகள் பதிவுசெய்துள்ள அதே வேளையில், தங்களுடைய சொந்த மனுஷீகரீதியிலான எதிர்வினைகளையும் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தானி 8:27; வெளி 22:8,9. மேலும், நாம் பின்பற்றவேண்டிய பல நல்ல உதாரணங்களையும், அதே சமயம் நாம் தவிர்க்கவேண்டிய பல கெட்ட உதாரணங்களையும் வேதாகமம் விவரிக்கிறது. 1கொரி 10:1-11. மொழிப்பிழையே இல்லாமல் வேதாகமம் எழுதப்படவில்லை என்றாலும், காலத்தால் அழியாத பிழையற்ற செய்தி அதில் உள்ளது.

நாடகம், அடையாளங்கள், உவமைகள்

வேதாகமத்தில் வெவ்வேறு வகையான சொல் ஓவியங்களும் உருவகங்களும் உள்ளன. உதாரணமாக, பழைய ஏற்பாட்டில் முற்பிதாக்கள் கட்டின பலிபீடங்கள், மோசேயின் ஆசரிப்புக்கூடாரம், எருசலேம் தேவாலயம் ஆகியவற்றில் நடைபெற்ற பலிமுறைகள் சிலுவையில் கிறிஸ்து பாவநிவாரணமாகப் பலியாக இருந்ததையும் அவரது பரலோக ஆசாரியத்துவ ஊழியத்தையும் விளக்கிய ஒரு சித்திர விளக்கம். எபி 8:1-6.

தானியேலின் தீர்க்கதரிசனங்களில், ஒரு பெரிய சிலையின் வெவ்வேறு பாகங்களும், பல்வேறு மிருகங்களும் கொம்புகளும், இரண்டு ராஜாக்களும் உலகின் ராஜ்யங்களையும் வல்லமைகளையும் சுட்டிக்காட்டுகிற அடையாளங்கள். தானி 2:31-45; தானி 7 மற்றும் 8; தானி 11. இதுபோன்ற சித்திரிப்புகள் வெளிப்படுத்தல் புத்தகத்திலும் உள்ளன; 13 ஆம் அதிகாரத்தில் வரும் இரண்டு மிருகங்கள் இதற்கு உதாரணம்.

இயேசுவும் தமது போதனைகளில் தம்மை ஜீவ அப்பம், உலகத்தின் ஒளி, மெய்யான திராட்சச்செடி என்று குறிப்பிட்டார். யோவான் 6:35,41-58; 8:12; 9:5; 15:1-8. மேலும் விதைப்பவனின் உவமை உள்ளிட்ட பல உவமைகளின்மூலமாக, இயேசு தமது ராஜ்யத்தின் தன்மையையும் வளர்ச்சியையும் விளக்கினார். மத் 13:1-9, 18-23 மத் 13:24-52 முதலியன.

தேவன் வாய்மொழியாக மட்டுமல்லாமல், நாடகவடிவிலும் தம் செய்திகள் சிலவற்றைத் தெரிவித்ததற்குக் காரணம் என்ன? எசே 4:1-8.

எசே 4:1-8 இல் ஒரு தெளிவான நாடகச் சித்திரிப்பு உள்ளது; அங்கே தீர்க்கதரிசியிடம் தேவன் எருசலேமின் ஒரு சிறிய மாதிரியை உருவாக்கச் சொன்னார். மேலும், இஸ்ரவேல் வம்சத்தாரைக் குறிக்கும்படி முதலில் 390 நாட்கள் இடது பக்கமாகவும், பின்னர் யூதா வம்சத்தாரைக் குறிக்கும்படி 40 நாட்கள் வலதுபக்கமாகவும் படுத்துக் கொள்ளும்படி கூறினார். விபசாரப் பெண்ணாகிய கோமேரைத் திருமணம் செய்யும்படி ஓசியாவுக்கு தேவன் கட்டளையிட்ட நிகழ்வானது மற்றுமொரு காட்சிப்படம் ஆகும்; இஸ்ரவேலர்கள் தேவனுக்குச் செய்த ஆவிக்குரிய துரோகத்தைச் சுட்டிக்காட்ட அதைப் பயன்படுத்தினார். ஓசியா 1:2-9.

எசேக்கியேல், ஓசியா தீர்க்கதரிசிகளின் இத்தகைய அனுபவங்கள் இன்று நமக்கு மிகவும் அதிர்ச்சியளிக்கலாம். நமக்கு மட்டுமல்ல, அன்றைய மக்களுக்கும் அது அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதுதான் தேவனுடைய நோக்கமே. தீர்க்கதரிசிகளின் எச்சரிக்கைகள் பகிரங்கமாக நிராகரிக்கப்பட்ட ஒரு காலத்தில், ஜனங்களை மெய்யான மனந்திரும்புதலுக்கு வழிநடத்தும்படி, அவர்களது உண்மையான நிலையை உணர்த்துவதற்கு, தேவன் தம் இரக்கத்தால் அப்படிச் செய்தார். 2நாளா 36:15-21. தேவனுடைய எச்சரிக்கையைத் தாங்கள் எவ்வளவு தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை அந்த நாடகச் சித்திரிப்புகள் அவர்களுக்குக் காட்டியிருக்கவேண்டும்.

உதாரணமாக, நாம் லவோதிக்கேயா சபையின் நிலையில் இருப்பதை நமக்கு எச்சரிப்பதற்கு, இன்று ஒருவர் என்ன மாதிரியான நாடகச் சித்திரிப்பைச் செய்யலாம்? வெளி 3:14-18.

வெளிப்படுத்தல் மற்றும் தேவஏவுதல்குறித்து எலன் ஜி. ஒய்ட்

எலன் ஜி. ஒய்ட் தேவனுடைய ஏவுதலைப் பெற்றவரென செவந்த்–டே அட்வென்டிஸ்ட்டுகள் நம்புகிறார்கள். ஒரு மெய்த் தீர்க்கதரிசிக்குத் தேவையான அடிப்படை நியதிகள் அவரது எழுத்துகள், வாழ்க்கை, ஊழியங்களில் காணப்பட்டன. வேதாகமத் தீர்க்கதரிசிகள் பெற்றிருந்த அதே அளவிலான ஏவுதலைப் பெற்றிருந்தார், ஆனாலும் தனது எழுத்துகளை ஒரு போதும் வேதாகமத்திற்கு நிகராகக் கருதவில்லை. மாறாக, எலன் ஜி. ஒய்ட் எப்போதும் வேதாகமத்தையே உயர்த்தினார். ஆனாலும் தேவன் தனக்கு வெளிப்படுத்தின தீர்க்கதரிசன வெளிப்பாடுகளையும், தனக்குள் நிகழ்ந்த ஏவுதலின் செயல்முறையையும் அவர் எவ்வாறு புரிந்துகொண்டார்? முதலாவது, எலன் ஜி. ஒய்ட் எப்போதும் வேதாகமத்தையே தேவனுடைய அதிகாரப்பூர்வமான, பிழையற்ற வெளிப்பாடாகக் கருதினார். விழுந்துபோன மனிதர்களுக்கு தேவனுடைய சத்தியத்தையும், அவரது இரட்சிப்பின் திட்டத்தையும் வேதாகமம் வெளிப்படுத்துகிறது. அந்தச் செயல்முறையில்தான், தமது செய்திகளை மனிதர்களுக்கு அறிவிக்க தீர்க்கதரிசிகளை தேவன் பயன்படுத்துகிறாரெனப் பார்த்தோம்.

இரண்டாவது, தேவஏவுதலின் செயல்முறை, தேவனுடைய செயல்பாடுகளையும், மனிதர்களுடைய செயல்பாடுகளையும் உள்ளடக்கியது என்பதை எலன் ஜி. ஒய்ட் உணர்ந்திருந்தார். தேவன் தமது செய்திகளைத் தெரிவித்தார், பிறகு தேவன் தன்னிடம் சொன்ன செய்திகளை அந்தத் தீர்க்கதரிசி தனது சொந்த வார்த்தைகளால் மக்களுக்குத் தெரிவித்தார். எலன் ஜி. ஒய்ட் இதைப்பற்றி இப்படிக் கூறுகிறார்: 'வேதாகமத்தின் வார்த்தைகள் ஏவுதலால் கொடுக்கப்படவில்லை; அதை எழுதிய மனிதர்களே ஏவப்பட்டார்கள். மனிதனின் வார்த்தைகளிலோ, அவன் அதைத் தெரிவிக்கிற விதங்களிலோ ஏவுதல் செயல்படுவதில்லை; மாறாக, அந்த மனிதன்மீதுதான் செயல்படுகிறது; பிறகு, பரிசுத்த ஆவியானவரின் செல்வாக்கின்கீழ் அவனுக்குள் எண்ணங்கள் உருவாகிறது. தேவனுடைய சிந்தையும் சித்தமும் மனித சிந்தையோடும் சித்தத்தோடும் இணைகின்றன; இதனால் மனிதனின் வார்த்தைகள் தேவனுடைய வார்த்தையாக மாறுகின்றன'.

தரிசனங்கள், தீர்க்கதரிசனங்கள் பொறுத்தவரை, தேவ வெளிப்பாடும், மனித அனுபவமும் சேர்ந்து 'ஏவுதலின் சிந்தையாக' வெளிப்பட்டதாக எலன் ஒய்ட் புரிந்துகொண்டார். 'வேதாகமம் மனிதர்களின் வார்த்தைகளில் எழுதப்பட்டது, ஆனால், தேவ சத்தியங்கள் அடங்கியது, எனவே இது, தெய்வீகமும் மனிததன்மையும் இணைந்த ஒன்று.' தமது செய்திகளைத் தமது தூதுவரின் மனதில் புரியவைப்பதற்கு, தேவன் பலவழிகளைப் பயன்படுத்தினார். தீர்க்கதரிசியின் புலன்கள் அனைத்தையும் ஒருமுகப்படுத்தும்படி காட்சி விளக்கங்கள், வார்த்தைகள் மற்றும் சிந்தைகள் ஆகியவைமூலம் பேசினார். எலன் ஜி. ஒய்ட் அவர்களின் அனுபவமும் வேதாகம எழுத்தாளர்களின் அனுபவத்தைப் போன்றதாகவே இருந்தது.

மூன்றாவதாக, மனுஷீக ரீதியிலான தன் அனுபவங்கள் மற்றும் தொடர்புகள் அனைத்துமே ஏவுதலால் உண்டானவை அல்ல என்பதைக் குறிப்பிட்டார். 'அனுதின விவகாரங்களைப் பற்றிப் பேசவேண்டிய நேரங்களும் உண்டு. அன்றன்றைக்குச் செய்யவேண்டியவற்றைச் சிந்திக்கவேண்டும், தேவையான கடிதங்களை எழுதவேண்டும், பணியாளர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தகவல் பரிமாற்றம் செய்யவேண்டும். அத்தகைய வார்த்தைகளும் தகவல்களும் தேவ ஆவியானவரின் விசேஷித்த ஏவுதலினால் கொடுக்கப்படுபவை அல்ல' என்று குறிப்பிட்டார். அவரது எழுத்துகளையும் அனுபவங்களையும், குறிப்பாக மற்றவர்களுக்கு அவர் எழுதின கடிதங்களையும் நாட்குறிப்புகளையும் வாசிக்கும்போதும் அர்த்தம்காணும்போதும் இந்த வேறுபாட்டைப் புரிந்துகொள்வது முக்கியம். நாம் தீவிரமான நிலைப்பாடுகளை எடுப்பதைத் தவிர்க்கவும், அவரது ஆலோசனைகளைப் புரிதலோடு, விவேகமாக வாசிக்கவும் இது உதவுகிறது.

விரக்தியான போய், நம்பிக்கையான நிலை

ஜனவரி 1906 இன் கடுமையான குளிர்காலத்தில், ஸ்லோவேனியாக்காவைச் சேர்ந்த அல்பின் மோச்னிக் என்கிற இளைஞர், ஜெர்மனியின் பிரேமர்ஹேவனில் இருந்த ஒரு பாலத்தின் மேல் தற்கொலை செய்வதற்காக நின்றுகொண்டிருந்தார். அப்போது, அங்கு வந்த ஒருவர், அவரைக் காப்பாற்றி, காலணிசெய்கிற தொழில் செய்த இரண்டு அட்வென்டிஸ்ட் குடும்பத்தினரிடம் வழிநடத்தினார். அக்குடும்பத்தினர் தென்கிழக்கு ஐரோப்பாவின் எதிர்காலத்தையே மாற்றவிருந்தது அப்போது அவர்களுக்குத் தெரியாது.

ஷீஃபர்ஸ், பனாஸ் எனும் அந்த இரு குடும்பங்களுடன் மோச்னிக் குடியேறினார். அவர்களின் அமைதியான சாட்சி அவருடைய இருதயத்தைத் தொட்டது. 1906, மார்ச் மாதம் அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். இது முன்னாள் யூகோஸ்லாவியாவின் அட்வென்டிஸ்ட் சபையை வடிவமைக்கவிருந்த ஓர் ஊழியத்தின் தொடக்கமாக அமைந்தது. ஸ்லோவேனியாவின் முதல் அட்வென்டிஸ்ட் தான்தான் என்பதை அறியாத மோச்னிக், ஞானஸ்நானம் பெற்ற சில நாட்களிலேயே, ஃப்ரீடென்சாவில் நடைபெற்ற ஜெர்மன் யூனியன் கான்ஃபரன்ஸில் கலந்து கொண்டார். தன் நாட்டு மக்களுக்கு ஊழியம் செய்யும்படி ஜான் எஃப். ஹியூனர்கார்ட் என்பவரிடம் பெற்ற ஊக்கத்தினால், ஃப்ரீடென்சா பள்ளியில் சேர்ந்தார்; அங்கு ஊழியத்தின் மீதான வாஞ்சை பெருகியது. அவர் செர்போ–குரோஷிய மொழியில் ஓய்வுநாள் பள்ளிப் பாடங்களை மொழிபெயர்க்கவும் விநியோகிக்கவும் தொடங்கினார்.

1908 இல், தனது படிப்பை முடித்த பிறகு, அவர் போதகர் ராபர்ட் ஷிலிங்கருடன் குரோஷியாவுக்குச் சென்றார். மொழித் தடைகள் மற்றும் சட்டரீதியான தடங்கல்கள் இருந்தபோதிலும், சாக்ரெப் மற்றும் ஸ்ப்ளிட் ஆகிய இடங்களில் மோச்னிக் நற்செய்தியைப் பகிர்ந்துகொண்டார். பின்னர், அப்போது குரோஷியாவின் ஒரு பகுதியாக இருந்த ஸ்ரெம் பகுதிக்குக் குடியேறியவர், செர்பியாவிற்குள்ளும் சென்று, பிரசங்கித்து புதிய விசுவாசிகளுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார்; இதற்காக அவர் பலமுறை சிறைவாசத்தையும் அனுபவிக்க நேர்ந்தது.

முதலாம் உலகப் போரின்போது, இராணுவச் சேவை செய்தார், கடுமையான உடல்நலப் பாதிப்புகளை எதிர்கொண்டார், தனது குடும்பத்தை விட்டுப் பிரிந்திருக்க வேண்டிய துயரத்திற்கு ஆளானார். நோய்வாய்ப்பட்டுக் குணமடைந்துவந்த காலத்திலும்கூட, செர்போ–குரோஷிய மொழியில் முதல் அட்வென்டிஸ்ட் பாமாலைப் பாடல்களை உருவாக்கினார்; அதில் 120 பாடல்களை அவரே இயற்றினார்.

இறுதியாக, அல்பினுடைய ஊழியம் பலன் தந்தது: அவர் சபைக்குப் புத்துயிர் ஊட்டினார், புதிய தலைவர்களை உருவாக்கினார், மேலும் 1925 ஆம் ஆண்டில் யூகோஸ்லாவிய யூனியன் கான்ஃபரன்ஸின் முதல் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

தலைவராகப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, அரசியல் சூழ்நிலை தனக்கு எதிராக இருந்தபோதிலும், அட்வென்டிஸ்ட் விசுவாசத்தை பொதுவெளியில் மோச்னிக் சாட்சியிட்டார். 1925 இல் அவர் எழுதிய 'அட்வென்ட்டிசம்' என்கிற புத்தகம், சபையின் விசுவாசக் கோட்பாடுகளை அரசாங்கத்திற்குத் தெளிவுபடுத்தியதுடன், சபைக்கு சட்டப்பூர்வ அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுத் தரவும் உதவியது. அவர் மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளை முன்னின்று வழிநடத்தியதோடு, சபை வெளியிட்ட 'கிளாஸ்னிக்' என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். மேலும், 1931 ஆம் ஆண்டில் போதகர்களுக்கான ஒரு பள்ளியையும் அவர் நிறுவினார்.